

अस्माच्चुरसं करुणं रुवन्तो मुञ्जमुञ्जन्यश्वसिषुः कवो
ष्णं । हा राम हा कष्टमिति ब्रुवन्तः पराङ्मुखैस्ते न्यवृ
तन्मनोभिः ॥ १७ ॥

ज०म०

अस्माच्चुः ॥ ते पौरा राममपश्यन्तः करुणं रुवन्तो विलपन्तः
रुशब्द इत्यस्य शतरि रूपम् असम् अश्रु अस्माच्चुः मुक्तवन्तः सृजे
सौदादिकस्य परस्मैपदिनः सिचि सृजिद्विशेरित्यम् हलन्तलच
णा वृद्धिः चोःकुःखरिचेति चर्त्तम् मुञ्जमुञ्जः भूया भूयः कवोष्ण
मीषदुष्णमन्तःसन्तापात् कवञ्चोष्ण इति कोः कवादेशः न्यश्वसिषुः
श्वसेर्लुङ् ह्यन्तेत्यादिना श्वसेर्वृद्धिप्रतिषेधः अतोहलादेर्लघोरि
ति विकल्पस्य प्राप्तत्वात् हा राम हा कष्टं कष्टमिति ब्रुवन्तः पराङ्मु
खैः येन गतो रामस्तेन गतैर्मनोभिरित्यभूतैः न्यवृत्तन् निवृत्तव
न्तः द्युञ्जीलुङीति परस्मैपदविकल्पात् द्युतादित्वादङ् ॥ १७ ॥

भ०

अस्माच्चुरित्यादि । ते पौरा राममपश्यन्तः करुणं रुदन्तो विल
पन्तः असं नेत्रजजलं अस्माच्चुस्त्यक्तवन्तः रुदन्त इति रुदरोदे श
तृः अस्माच्चुरिति सृजौश्वसिर्गे व्यां सिः वर्द्धोऽकिदिति चकारस्य
रः व्रजवदेति अनिम्त्वात् त्रिः शच्छाजेति षड् षढोः कः से इति कः
क्विलादिति षः अनुस्मिदेरिति अनउस् कवोष्णं ईषदुष्णं अन्तःस
न्तापात् कत्क्वौचाग्युष्ण इति ईषदर्थे कवादेशः मुञ्जमुञ्ज्वारं
वारं न्यश्वसिषुः निःश्वसितवन्तः हसादेः सेम इत्यादौ श्वसवर्जनात्
श्वसेर्न त्रिः हा राम हा कष्टमिति ब्रुवन्तः ते पौराः पराङ्मुखैराम
दिगनुसारिभिरपूर्वकामत्वात् परिभूतैर्वा मनोभिरुपलक्षिताः
सन्तो निवृत्ताः वृतेर्द्धतादित्वात् शासुलिद्युदिति डः तेनैव लोपोऽ